

**Prima Conferință vincentiană
după modelul comunității primare
și provocările societății
de atunci și de astăzi**

Caracteristicile Conferinței vincentiene

societate,
conferință,
asociație,
uniune,
mișcare laică vincentiană...

- în fața legii are o structură de asociație non-profit;
- viața internă este organizată însă după o regulă de viață sau un regulament, în conformitate cu **principiile fundamentale ale Societății și ale Bisericii.**

Ce nu este o Conferință?

- Nu este o afacere personală, un proiect personal, chiar dacă membrul fondator (membrii fondatori) a avut un rol important în înființarea ei.
- Nu este o asociație familială, chiar dacă mai mulți membri din aceeași familie pot face parte din Conferință.
- Nu este o asociație parohială, chiar dacă activează în cadrul unui parohii și cu acordul parohului.
- Nu este un ordin terțiar, chiar dacă este alcătuită din laici și face parte din marea familie vincentiană.
- Nu este doar o asociație de binefacere, chiar dacă principala activitate este ajutorarea săracilor.

Conferința vincentiană este un grup de creștini laici care doresc să trăiască idealul creștin și chemarea la sfințenie prin activități caritative de ajutorare a aproapelui.

Activitatea de ajutorare a săracilor este participare activă la misiunea Bisericii

- Chemarea specifică laicilor este *să caute împărăția lui Dumnezeu, ocupându-se de cele vremelnice și orânduindu-le după voința lui Dumnezeu.*” (Catehism 898)
- „Credincioșii laici se află în prima linie a vieții Bisericii; *prin ei, Biserica este principiul vital al societății.* De aceea, ei, mai ales, trebuie să aibă o conștiință tot mai clară, nu numai că *aparțin Bisericii*, dar că *sunt Biserica* – comunitatea credincioșilor pe pământ, sub călăuzirea capului unic, Papa, și a episcopilor în comuniune cu el. *Ei sunt Biserica.*” (Catehism 899)

Exortația apostolică *Chistifideles laici* despre vocația și misiunea laicilor în Biserică și în lume (1988)

- „Domeniul propriu al activității laicilor de **evangelizare este lumea vastă și complicată a politicii, a realității sociale, a economiei, ca și a culturii, științelor și artelor, a vieții internaționale, a instrumentelor de comunicare socială**; de asemenea, și a altor realități special deschise evangelizării, cum ar fi **iubirea, familia, educația copiilor și adolescenților, munca profesională, suferința**. Cu cât laicii vor fi mai mult pătrunși de spiritul evanghelic ... cu atât mai mult aceste realități... se vor afla în **slujirea edificării împărăției lui Dumnezeu, și deci a mântuirii în Isus Cristos**” (Cristifideles laici, 23).

Criteriile unei asociații de laici (30):

- **Primatul acordat vocației fiecărui creștin la sfințenie:** fiecare asociație e chemată să fie instrument de sfințenie în Biserică.
- **Responsabilitatea de a mărturisi credința catolică:** fiecare asociație trebuie să fie loc de mărturisire, de vestire și de educare a credinței.
- **Comuniunea cu ierarhia bisericească:** fiecare asociație primește și urmărește învățăturile doctrinale și orientările pastorale ale episcopului.
- **Participare la misiunea Bisericii de evanghelizare:** prin mărturia de credință, fiecare asociație contribuie la evanghelizarea și sfințirea oamenilor și formarea conștiințelor creștine astfel încât spiritul evanghelic să pătrundă în toate mediile.
- **Angajarea în societate:** fiecare asociație trebuie să devină izvor de participare și solidaritate pentru construirea fraternității în societate.

Primele Conferințe

- Frederic și prietenii săi au pus în practică aceste principii înainte ca Biserica să le formuleze, iar acestea se găsesc astăzi în Regula Societății Sfântul Vincențiu de Paul, exprimate sub o altă formă.
- Pentru a-și putea îndeplini misiunea de slujire în Biserică, după exemplul lui Cristos slujitor, vinčențianul se hrănește din rugăciune și sacramente și se lasă ajutat și îndrumat de membrii Conferinței și de cei pe care îi ajută.
- *"Scopul Societății este, mai presus de toate, să încălzească și să răspândească printre tineri spiritul catolicismului; astfel prezența stăruitoare la întâlniri, unirea în gând și rugăciune, devin indispensabile, iar vizitarea săracilor trebuie să fie mijlocul și nu scopul asociației."*

Principiile unei Conferințe

1. „Eu îți voi arăta credința cu faptele mele!”

- Primii vincențieni au dorit să-și mărturisească credința prin fapte de milostenie.
- Acest scop face diferența dintre o asociație oarecare și Conferința.
- Sunt multe asociații care fac mult bine și se angajează pe multe planuri pentru ajutorarea săracilor, le vedem de multe ori la televizor, presa vorbește despre ele, dar care este scopul, ce caută de fapt?
- **Vincențianul se angajează în numele credinței și toată activitatea lui este o mărturie de credință.**

2. Conferința este un „grup de credință, rugăciune și acțiune”. (3.3)

Frederic și prietenii lui s-au reunit pentru **a se susține reciproc în trăirea credinței prin rugăciune și fapte bune.**

Fără întâlnirile săptămânale de rugăciune și reflecție, Conferința se poate transforma într-o unitate de lucru, eficace, practică, dar fără suflet.

Societatea Sfântul Vincențiu de Paul vrea să fie o „**rețea de prieteni care înaintează împreună pe calea sfințeniei prin slujirea săracilor și apărarea dreptății sociale**”.

3. Întâlniri săptămânale (3.3.1)

- Membrii Conferinței se întâlnesc în mod normal săptămânal sau o dată la două săptămâni în **spirit de simplitate, prietenie, bucurie și fraternitate cu dorința de a-și împărtăși credința și de a căuta împreună cele mai bune soluții pentru ajutorarea săracilor.**
- **Întâlnirile săptămânale nu sunt doar „ședințe de lucru”, sau doar întâlniri pentru a vorbi de săraci.**
- **Rugăciunea** ocupă un loc important în cadrul întâlnirilor pentru a putea vedea în lumina Cuvântului lui Dumnezeu atât modul nostru de activitate cât și situația săracilor.

4. Viața Conferinței se bazează pe trei aspecte: vizitarea săracilor, rugăciunea și relații fraterne între membri (2.2)

- Slujirea săracilor se întruchipează în primul rând **în vizitarea săracilor la domiciliu**, și nu numai: vizitarea regulată a săracilor de pe stradă, din diferite instituții (case de bătrâni, case de copii, închisori, spitale).
- În toate aceste întâlniri, vincentianul pune accentul pe **relația personală cu cel sărac, ascultare, respect și empatie**, să le asculte poveștile de viață și **să recunoască în ei chipul lui Cristos care suferă, și se angajează să-l slujească cu umilință, simplitate și blândete**. Doar așa slujirea concretă se transformă în **mărturie de credință**.

5. Săracii sunt domnii și stăpânii noștri (1.8)

- Activitățile caritative realizate în credință, oferă vincentianului posibilitatea **să trăiască evanghelia prin fapte concrete.**
- Acceptând că săracii sunt domnii și stăpânii noștri, recunoaștem în ei **prezența sacramentală a lui Isus**, iar această recunoaștere ne obligă să nu-i reducem la ceea ce vedem: sărăcie, mizerie, bădăranie, răutate, viclenie ci **să-i considerăm ca pe oameni creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și persoane cu care Cristos se identifică**, iar această mărturisire de credință ne ajută să nu-i disprețuim, să nu-i umilim și mai mult și să nu-i exploatăm.
- Sfântul Vincentiu și de altfel fericitul Frederic Ozanam nu au idealizat niciodată săracii, iau luat așa cum sunt, însă această viziune de credință i-a ajutat să se pună în slujba lor cu devoțiune și respect. *"Dumnezeu te iubește așa cum ești, dar vrea să fii mai bun"*, a spus Sfântul Părinte în timpul vizitei în Spania și a subliniat faptul că **săracii nu sunt un număr, un dosar sau o problemă de rezolvat.**

6. Vizitarea săptămânală a săracilor

- Pentru a crea o relație de încredere și apropiere, vincentianul
- **vizitează săracii cu regularitate, nu doar la sărbătorile mari**
- o dată pe săptămână,
- **nu neapărat ca să-i ducă întotdeauna câte ceva**, ci să stea de vorbă, să-l asculte, să bea o cafea împreună.
- În general vizita durează între o jumătate de oră și o oră
- Vizita ajută pe săraci să iasă din izolare, să nu se simtă abandonați și să se simtă importanți.

7. Comuniune și colaborare între Conferințe

- O Conferință face parte dintr-un grup de Conferințe unite la nivel local într-o uniune sau consiliul național.
- După cum nu există o parohie singură, fără să fie în comuniune cu dieceza și Biserica Universală, la fel nu poate exista o Conferință singură într-o țară sau regiune fără să fie în comuniune cu celelalte Conferințe.

Primii creștini și Conferințele

- Frederic compară situația credincioșilor din Franța cu situația primilor creștini și-și îndeamnă prietenii să le urmeze exemplul,
- *„Nu suntem și noi asemenea creștinilor din primele veacuri aruncați într-o civilizație decăzută și o societate ce se dărâmă? Să privim în jurul nostru. Bogații de azi sunt mai buni decât cei care i-au răspuns sfântului Pavel: „Vă vom asculta altă dată”. Săracii și mulțimea, știu mai multe și sunt mai fericiți decât cei cărora le predica apostolii? Așadar, pentru rele asemănătoare să oferim soluții asemănătoare; pământul s-a răcit, iar noi catolicii trebuie să aprindem focul dător de viață”.*

Angajarea noastră azi

- Dacă ieri am vorbit despre angajarea socială și politică a fericitului Frederic Ozanam, prin prezentarea de astăzi am vrut să vedem care sunt mijloacele pentru ca această angajare să devină mărturie de credință și să nu se transforme în activism politic, social, sau în fanatism religios.
- **Orice creștin are datoria să-l ajute pe aproapele nevoiaș și să coopereze la construirea unei lumi mai bune și mai drepte.**
- **Activitatea din cadrul Conferinței ne oferă această posibilitate, dar și șansa să o facem împreună cu alții.**

Adversarul redutabil al vieții religioase este o credință confortabilă, deci mediocră. O credință epidermică, superficială, deloc solicitantă comunitar, deloc angajantă în rafinarea relației cu celălalt, cu „străinul” nedevenit practic niciodată „aproapele” asupra căruia să se concentreze atenția noastră morală.

Dacă ar fi altfel, **relieful vizibil al vieții noastre comunitare ar arăta diferit** de peisajul social românesc dominat de mlaștinile compromisului, corupției, violenței domestice, bătăriei rutiere și agresivității rutiniere, credulității și ignoranței ușor de manipulat, formalismului religios aliat cu superstițiile parazitare, tolerate și chiar încurajate de birocrații venali ai sacralului, opuși înfrunțați ai preoților adevărați. (Vasile Bănescu)

1. „Eu îți voi arăta credința cu faptele mele!”
2. Conferința este un „**grup de credință, rugăciune și acțiune**”. (3.3)
3. Întâlniri săptămânale (3.3.1)
4. Viața Conferinței se bazează pe trei aspecte: **vizitarea săracilor, rugăciunea și relații fraterne între membri** (2.2)
5. Săracii sunt domnii și stăpânii noștri
6. Vizitarea săptămânală a săracilor
7. Comuniune și colaborare între Conferințe